

Teží š t ěm této práce je s tudium první tvůrčí etapy spisovatele Mar í a Vargase Llosy, jež je p ř íb l ižně ohraničená obdobím "Boomu" nového hispanoamerického románu.

Cílem práce je nast ěnit názory Vargase Llosy na literaturu a její funkci, na spisovatele a jeho poslání, na vztah fikce a reality a na proces vzniku literárního díla. Práce posuzuje tyto názory z hlediska jejich obecné platnosti a sleduje, do jaké míry se odrážej í v románové tvorbě autora. Zato tímto účelem je využit román La Casa Verde, př íčemž pozornost je věnována především pozadí vzniku tohoto díla.

Zmíněné názory představuj í ucelený pohled Vargase Llosy na románový žánr, a přes tože jejich univerzální platnost v této práci zpochybněna, autor jejich úspěšně využívá jak při práci literárního kritika tak při psaní románů.

Je provedena také interpretace a analýza teorie "totálního románu" na základě s těžejších esejů Mar ía Vargase Llosy Garc ía Márquez : história de un deicidio a La orgía perpetua: Flaubert y "Madame Bovary" a je konfrontována s narativními prvky románu La Casa Verde.

Konfrontace ukazuje, že Vargas Llosa v tomto románu ve velké míře a s úspěchem kombinoval většinu strategických postupů a narativních technik popsanych v rámci této teorie, a potvrzuje, že jsou praktickým nástrojem využitelným k vytvoření "totálního románu".

Z těchto poznatků se usuzuje, že román je jakýms i experimentem či praktickou zkouškou maj ící za cíl ověř it platnost všech dobových literárních teorií a názorů Vargase Llosy.

Přes tože výše uvedené dva eseje nepředstavuj í objektivní a kompletní rozbor určí tého díla, obsahuj í podnětné myšlenky a hodnotné informace. Navíc čtenář i s loubí i jako klíč k lepšímu pochopení románové tvorby Vargase Llosy.